

[Tholstrup.]

spilder en Masse Tid. Hvis Importen blev frigivet, vilde disse Hamstringslagre ogsaa komme ud i Omsætningen, og det vil sige, at Importen af Reservedele kun vilde blive en ganske lille Smule større, end den er i Dag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det forekommer mig, at det ærede Medlem gør sig skyldig i en lille Inkonsekvens, naar han paa den ene Side hævder, at vi roligt kan give Importen fri, for Folk skal nok vide kun at købe ind, hvad de er nødt til, og paa den anden Side henviser til, at der finder Hamstring Sted, som vanskeliggør Fordelingen. Det var ikke nogen helt streng Logik, vi her hørte udfoldet fra denne høje Talerstol.

At der i Forbindelse med Dollarlaanet er visse Muligheder for at købe Reservedele ind, og at dette naturligvis vil være mere fordelagtigt end at købe de fuldt færdige Maskiner, har vi helt og fuldt vor Opmærksomhed henvendt paa.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bjørner stiller følgende Spørgsmaal til Ministeren for Handel, Industri og Søfart:

Hvornaar agter Handelsministeren at ophæve det nugældende Salgsstop for Lagner?

Bjørner: Selv om man ikke kan sige, at Lagner hører til Befolkningens daglige Fornødenheder — de maa vel nærmest henregnes under de natlige —, har det utvivlsomt Interesse for mange Husmødre at blive klar over, hvornaar Staten igen bare paa dette ene Punkt tør lade dem selv købe ind, hvad de har Brug for, og hvad de har Raad til.

Vi har jo Salgsstop for Lagner, men ikke nok med det: siden September sidste Aar har man ikke engang kunnet søge om Indkøbstilladelse. Paa andre Omraader er det dog saadan, at Folk kan søge Myndighederne om et eller andet, og det er efterhaanden ikke ret mange Ting, man kan gøre, uden at man skal indgive Ansøgninger, udfylde Skemaer o. s. v., men Lagner har man altsaa ikke engang Lov til at ansøge om! Samtidig hører man adskillige Eksempler paa, at Folk sidste Sommer fik Indkøbstilladelser til Lagner og afleverede dem til deres Manufakturhandler, men at de ikke senere har været at hente og betale de Lagner, de har faaet bevilget. Det skyldes vist ofte, at det har knebet med Pengene, men i andre Til-

fælde er Grunden sikkert den, at nogle, der fik Indkøbstilladelse, alligevel ikke var saa haardt trængende som mange af dem, der ikke fik Indkøbstilladelse.

Det er da en nærliggende Tanke, om ikke Fordelingen vilde blive bedre og mere retfærdig, hvis man helt frigav Salget. Hertil vil den højtærede Handelsminister formodentlig svare, at der endnu ikke er tilstrækkeligt Lagenstof til Stede, til at man straks kan frigive Salget. Men saa maa man efter min Mening kunne finde en Overgangsordning. Man kunde f. Eks. sætte nogle flere Tekstilmærker i Kraft og saa overlade til Folk selv, om de vilde bruge deres Tekstilmærker til Lagner eller til andre Tekstilvarer.

Det er imidlertid vigtigt for alle Parter at faa at vide, hvornaar Salget kan komme i Gang igen. Det Tomrum, vi har haft nu i lang Tid, kan kun medvirke til, at Varemængden bliver mindre end nødvendigt. Selv om Fabrikkerne ganske vist er underkastet visse Produktionsordninger, er det naturligt og menneskeligt, at de først gør de Varer færdige, som kan gaa direkte ud i Omsætningen, fremfor de Varer, der skal lægges paa Hylderne som død Kapital i kortere eller længere Tid. Og paa samme Maade vil Importørerne i det lange Løb være mere interesserede i at tage andre, maaske lige saa vigtige Varer hjem, der straks kan gaa ud i Omsætningen. Naar Restriktionerne paa denne Maade kunstigt kan formindske den Varemængde, der bliver til Deling blandt Forbrugerne, er det efter min Opfattelse bedst at faa paabegyndt Afviklingen af dem med det samme og altsaa, hvad Lagner angaar, snarest se at faa Salget i Gang igen, og det er derfor, jeg spørger den højtærede Handelsminister: Kan vi ikke snart faa en Ende paa det Salgsstop?

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Der er ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bjørner har gjort Rede for, et Salgsstop for Lagner. Naar man har dette Salgsstop, beror det paa, at vi i Handelsministeriet har den Opfattelse, at den Ordning, man har haft hidtil, hvorefter Lagner blev fordelt efter en Indkøbstilladelse, som man skulde ansøge om hos Kommunalbestyrelsen, var forældet, og at man skulde over til et nyt System. Dette nye System skulde efter vor Mening bestaa i, at det nu blev muligt for enhver dansk Borger at købe Lagner paa sine Tekstilmærker.

For at gennemføre en saadan Ordning